„DAU ŞI EU O MÎNĂ DE AJUTOR"

Duminica trecută, cînd mii şi mii de bucureşteni răspunseseră afirmativ la chemarea patriotică de a participa la sădirea de noi pomi, fotoreporterul nostru S. Bakcsy a surprins, în umbra noilor blocuri din cartierul Titan, pe cel mai tînăr şi mai entuziast participant.

„Înarmat" cu o lopată de două ori mai mare decît el, puştiul din imagine a refuzat să-şi spună numele, dar i-a declarat fotoreporterului cu mîndrie :

— Lasă-mă, nene, nu vezi că am treabă ? !

— Ce faci aici, copile ?

După o clipă de gîndire, a venit răspunsul :

— Fac spolt şi muncă patriotică.

Sportul Magazin

TALENTELE TREBUIE CĂUTATE PE STRĂZI, LA LOCURILE DE JOACĂ...

Ştefan Cîrjan şi „copiii" lui de ieri, de astăzi şi de mîine

Ştefan Cîrjan. Cunoscut ca jucător al Unirii Tricolor în urmă cu patru decenii, şi, apoi, ca antrenor care a muncit cu pasiune pentru descoperirea şi lansarea tinerilor.

— Cum s-a născut această vocaţie ? l-am întrebat, într-o zi.

— Simplu. Mi-am amintit cum am început eu fotbalul. Traian Paraschivescu, un fel de „apostol" al fotbalului, a venit într-o zi pe maidanul unde băteam mingea cu alţi puşti. Avea cu el cîteva perechi de ghete de fotbal, vechi, prăpădite. Ne-a împărţit fiecăruia cîte o gheată (aşa am învăţat eu, de voie de nevoie, să trag cu stîngul !) şi apoi ne-a pus să jucăm. Asta s-a întîmplat cîteva zile la rînd. Apoi a ales cîţiva dintre noi şi ne-a legitimat la echipa Tricolorul care mai tîrziu a fuzionat cu Unirea. Eram bucuros că trecusem cu succes examenul şi că aveam dreptul să încalţ două... ghete.

— Se spunea de d-ta că eşti un antrenor de „mîna forte".

Cu fiecare mă comportam în funcţie de caracterul lui. Cel ce înţelegea de vorbă, n-avea probleme. Cei mai recalcitranţi însă trebuiau să se teamă de replica mea. Ştiu că nu este metoda ideală în materie de pedagogie, dar fiecăruia trebuie să-i vorbeşti pe limba lui. Nimeni dintre jucătorii mei nu m-au detestat, vreodată, chiar dacă la mînie...

— Cum l-ai „descoperit" pe Ozon ?

— La antrenamentele Unirii veneau de fiecare dată cîte 200—300 de copii în tribune, iar după încheierea pregătirilor, ne cereau mingea şi jucau între ei pînă se întuneca. „Delegatul" copiilor era Titus, pentru care noi toţi începuserăm să avem o mare slăbiciune. Ne amuzam teribil, pentru că neavînd trening pe măsura lui, „înota" din greu pe teren. Titus a prins însă curaj tot mai mult, zi de zi, şi a început să ne „joace pe degete" şi să ne ameţească cu driblingurile lui. În cele din urmă, l-am băgat în prima echipă, dar m-am purtat foarte aspru cu el, pentru că simţeam că uneori are tendinţa spre cabotinism. În meciul de debut a dat trei goluri, dar după joc, în loc să-l felicit l-am săpunit zdravăn, în faţa întregii echipe, pentru că, de dragul tribunelor, începuse să se dea în spectacol.

— Crezi că metodele folosite pentru depistarea talentelor sînt cele mai bune ?

— Se săvîrşeşte o greşeală, după părerea mea. „Convocările" la centrele de copii, nu sînt cele mai indicate. Unii copii poate nu se prezintă, iar alţii se tem de aceste triaiuri. Trebuie să căutăm talentele, acolo, pe străzi, la locurile de joacă. Să coborîm noi în mijlocul lor, nu să-i aşteptăm să vină singuri. Cluburile noastre ar trebui să aibă „antene" peste tot.

— Am auzit că doreşti să treci la cîrma unei formaţii foarte tinere.

— Da. Aş dori să formez o echipă omogenă, cu o mare dorinţă de luptă şi muncă. Vreau să insuflu băieţilor, în primul rînd, dragostea pentru fotbal, această dragoste pe care eu o port în inimă şi acum, la ceasul bătrîneţii.

George MIHALACHE

JUBILEUL ACELEI MINGI CIUDATE, OVALE...

Cu 60 de ani în urmă, pe terenul din şoseaua Ilie Pintilie, vizavi de Spitalul de copii, puteau fi văzute, îndeobşte duminică dimineaţa, grupuri de tineri jucîndu-se cu o minge ciudată, ovală...

Atunci, din îndemnul şi tragerea de inimă a cîtorva cunoscători s-a născut rugbyul românesc, sport apreciat astăzi pe toate meridianele. De reţinut că federaţia de rugby este, după menţiuni documentare, cea mai veche din ţara noastră.

În acest an sărbătoresc pentru rugbyul românesc, terenurile noastre găzduiesc, printre alte importante manifestaţii internaţionale şi două partide ale echipei Armatei franceze.

Partidele dintre echipele armatelor română şi franceză au o foarte veche tradiţie, prima confruntare fiind găzduită de stadionul O.N.E.F. din Dealul Spirii, („Republicii" de astăzi), la 9 mai 1926, cînd un public entuziast a umplut pînă la refuz tribunele de lemn. Sosirea în România a echipei militare a Franţei, reprezentantă a unei prestigioase şcoli de rugby, a constituit un pas înainte pentru sportul românesc cu balonul oval, o excelentă propagandă în favoarea răspîndirii lui.

Istoria sportului nostru consemnează, cu majuscule, numele jucătorilor care au înfruntat, pentru prima oară, o echipă franceză : Păunescu, Vidraşcu, Blaş, Florian, Drăghici, Cristodulo, Florescu, Ştefănescu, Măldărescu, Săvulescu, Socolescu, Brătulescu, Nemeş, Racoviţă şi Marian.

În anii din urmă, graţie impulsului dat mişcării sportive româneşti de noul ei cadru organizatoric şi prin străduinţile clubului Steaua, legăturile dintre echipele de rugby ale armatelor română şi franceză au fost reluate, începînd din 1966.

Întîlnirea care are loc astăzi este a IX-a din istoria partidelor directe, iar palmaresul rămîne încă în favoarea rugbyştilor militari francezi care şi-au adjudecat cinci victorii, faţă de două ale noastre şi un meci egal.

Să lăsăm însă cifrele să vorbească :

1926 : 42—6 pentru echipa franceză ; 1966 : 3—3 ; 1967 ; 15—9 — o nouă victorie franceză ; 1968 : 19—11 ; 1969 ; 11—6 ; 1970 : 17—9 (toate trei partidele adjudecate de oaspeţii noştri de astăzi).

Ultimele două confruntări au revenit rugbyştilor români : 1971 : 14—11 ; 1972 : 12—9.

Revirimentul sportivilor români, impunerea rugbyului nostru pe plan internaţional şi, de partea cealaltă, combativitatea şi experienţa unei echipe redutabile fac din meciul de astăzi un eveniment sportiv demn de toată atenţia.

prof. Camil MORŢUN

DIN NOU, ÎN ARENĂ!

...Miercuri, etapă la Braşov. În deschidere, partida de tineret-rezerve Steagul roşu — Petrolul. La pauză, discuţii sub tribune, în faţa vestiarelor. La un moment dat, doctorul echipei braşovene, **Laurian Taus**, vine şi-mi spune cu bucurie în glas: **„Azi avem o mare surpriză !"**... Ieşim imediat pe marginea terenului. Pe gazon, în trening, un jucător înalt face sprinturi calculate. E Marin Olteanu, fundaşul braşovean, atît de încercat de accidentul suferit la 8 octombrie în campionat, cu o zi înaintea convocării la lotul naţional. **„Azi va juca !"** spune emoţionat doctorul Taus... Mulţi credeau că Marin Olteanu a spus adio fotbalului. Fusese un accident mult prea greu. Operaţia doctorului Dumitru Tomescu, la „Urgenţa" bucureşteană, şi supravegherea atentă din partea mediculul echipei braşovene, plus cuminţenia lui Marin Olteanu s-au opus imposibilului.

...Cînd au intrat echipele de tineret pe teren, arbitrul a aşteptat cîteva clipe... Pe banca de rezerve se echipa complet un jucător care timp de şase luni nu mai încălţase o gheată de fotbal. Antrenorul Nicolae Proca s-a dus la elevul său şi i-a spus ceva încurajator. Doctorul Taus l-a însoţit pînă la intrarea în teren, l-a sărutat cu emoţie şi l-a bătut pe umăr. Iar Marin Olteanu a dat simbolic lovitura de începere a reprizei secunde. Tribunele au erupt atunci într-un cor de bucurie, scandînd numele talentatului jucător atît de iubit sub Tîmpa. Marin Olteanu a jucat dezinvolt, ca mijlocaş, fără să forţeze, dar pasele sale, executate cu piciorul trecut prin grea încercare, au fost cele mai aplaudate din tot jocul. Şi nu din simplă admiraţie. În final, mulţumit şi el de neaşteptata renaştere de primăvară, Olteanu avea să dea încă o dovadă a maturităţii sale : **„Nu mă grăbesc să joc în echipa mare! Abia în campionatul viitor voi intra. Acum, la tineret, încerc să-mi readaptez organismul şi, în primul rînd, piciorul accidentat. Nici la tineret nu voi forţa, voi juca mai ales în partidele de acasă, pentru a nu spulbera atîtea speranţe, sacrificii şi eforturi..."**

...Marin Olteanu a reapărut pe gazon. Un succes al medicinei sportive şi al talentatului jucător braşovean. O bucurie pentru fotbalul nostru...

Mircea M. IONESCU

DICŢIONAR FOTBALISTIC ÎN SEMNE DE CIRCULAŢIE

OFSAID — Staţionarea interzisă
PASĂ INTERCEPTATĂ — Intersecţie de drumuri
FUNDAŞ — Post de control
RĂSTURNARE DE SCOR — Întoarcerea interzisă
PORTAR — Depăşirea interzisă

Dumitru NEGREA

PICĂTURI

Totul în viaţă se transformă, în afara loviturilor de la 16 metri.

Stop : Este cunoscut doar de fotbaliştii posesori de autoturisme.

Post în echipă : sezonier.

Corner : fotbal din profil.

Portar de rezervă : angajat în schimbul doi.

11 metri : loz de gheată.

Tudor VADUVA-DORETTI

O PILDĂ DE CURAJ

„...9 noiembrie 1947, la şosea, cu Gheorghe Tomescu în atac, mă bate Spiciu cu mai puţin de o secundă în 6 ture, după luptă mare..."

Fiecare om poate avea momente de cumpănă în viaţă, mai ales în lupta cu vicisitudinile naturii. În asemenea clipe, oricare dintre noi ar trebui să-şi amintească de „nea Otto", pildă mobilizatoare de curaj şi tărie sufletească, omul care a găsit în sport un aliat de nădejde pentru a da cu tifla unui dramatic capriciu al firii. Suferind în pruncie de o paralizie infantilă, cu grave sechele la picioare, Otto Pfennings a urcat treptele bravurii umane pînă la titlul de campion absolut al ţării, în 1948, la motociclism. Ne-am adus aminte de toate acestea, mărturisim, acum cînd acest distins sportiv, învingător strălucit în cursa vieţii, a împlinit 60 de ani, fără a părăsi ghidonul şi manetele motocicletei.

Toţi aşa îl ştim : pe vechiul lui Zündapp de 600 cmc cu ataş, cu care a cîştigat curse de coastă, curse în circuit, de viteză, între anii 1932 şi 1949. Chiar şi atunci cînd se retrage din activitatea competiţională, rămîne fidel lumii sportului motorizat, fiind adesea solicitat ca arbitru sau consilier tehnic la întrecerile motocicliste sau automobilistice.

La aniversarea de acum, să ne fie îngăduit a-i spune vajnicului sportiv Otto Pfennings, o dată cu prietenii săi mulţi : să ne trăieşti !

REVOLUŢIONARI DE LA 1848 DESPRE EDUCAŢIA FIZICĂ

SIMION BĂRNUŢIU, UN ADEPT AL PRACTICĂRII GIMNASTICII

Strălucit cărturar şi om politic, fruntaş al revoluţiei de la 1848 a românilor din Transilvania, Simion Bărnuţiu (1808—1864) şi-a înscris numele şi în istoria educaţiei fizice din ţara noastră, ca un adevărat deschizător de drum. Valoroasa sa contribuţie la formarea gîndirii pedagogice româneşti cuprinde numeroase referiri şi — ţinînd seama de perioada la care au fost făcute — chiar de intrări în amănunt, cu privire la necesitatea educaţiei fizice care, afirma el, „e de mare importanţă", deoarece omul are „datoria de a-şi conserba viaţa corporale, pînă cînd permite natura a o conserba pre acest pămînt, pentru că viaţa corporale, incît ştim noi, e unica condiţiune de la care depende toată lucrarea noastră în această lume".

În cunoscuta sa lucrare „Pedagogi'a", apărută postum la Iaşi în 1870, cel de-al doilea capitol este intitulat semnificativ : „De(spre) educaţiunea corporală", problemă dezvoltată sub diferite aspecte, de la „Nutrementele copiilor mici" sau „mai merişori" şi pînă la „Mişcarea corpului" şi „Gimnastica".

Simion Bărnuţiu cunoştea şi sublinia faptul că la „popoarele mai vechi, educaţiunea prima consista

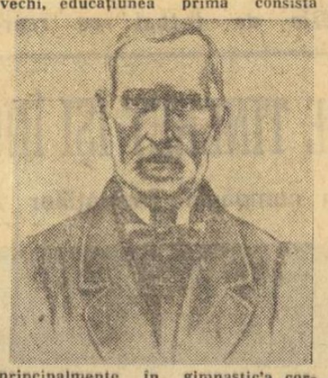

principalmente în gimnastic'a corpului", spre deosebire de popoarele „mai noi" care „au rămasu tare înapoi chiar în acestu puntu", deşi „toţi pedagogii experimentaţi au cunoscut importanţ'a sănătăţii corporale pentru educaţiunea intieleptuale şi morale".

Iată de ce şi el insistă asupra necesităţii practicării gimnasticii în şcoală şi — în general — în viaţă, deoarece „dezvoltaţiunea corpului e condiţiunea dezvoltaţiunii sufletului". Pentru Simion Bărnuţiu, ca şi pentru alţi cărturari revoluţionari — de exemplu, Ion Maiorescu — gimnastica era de două feluri : „naturale şi artificiale" ; ultima era considerată o artă, al cărui „scop cel de antîiu" este de „a deprende pre copii de tempuriu ca se domineze peste corpul lor". Dar nu numai atît. „Sfera gimnasticii — continua Simion Bărnuţiu — este mai largă, ea cuprende toate exerciţiile al căror scop e formarea şi întărirea corpului". De aceea, „importanţa gimnasticii au recunoscut-o amîndouă naţiunile cele mai ilustre ale lumei antice şi înţelepţii lor ; o arată destul şi experienţa", conchidea cu deplin temei Simion Bărnuţiu.

De subliniat faptul că printre exerciţiile de gimnastică pe care le enumeră şi le recomandă spre practicare figurează şi unele probe atletice (cum le-am denumi noi, astăzi), cum ar fi : „fuga pre ghiaciu", „săritul" sau aruncarea discului. De asemenea, sînt menţionate şi alte discipline sportive care-şi găsesc astfel, în lucrarea sa, noi dovezi ale unei îndelungate cunoaşteri şi practicări pe teritoriul patriei noastre. Este vorba de patinaj („a se da pre ghiaciu"), lupte, înot, călărie etc.

...Chiar şi din aceste succinte citate se reliefează cu pregnanţă deosebita importanţă a ideilor progresiste pe care le-a susţinut pedagogul revoluţionar Simion Bărnuţiu, sprijinind introducerea educaţiei fizice în şcolile noastre. De aceea considerăm că nu este hazardat să credem că — prin prestanţa personalităţii sale — el a adus un aport de netăgăduit la realizarea acestui deziderat în anii următori, cu contribuţia altor şi altor cărturari de frunte ai ţării şi, în primul rînd, a revoluţionarilor de la 1848, despe care vom avea prilejul să mai vorbim.

Dorin ŞTEFLEA

CU FOTBALUL PE DRUMUL AMINTIRILOR

În cadrul emisiunii de televiziune în limba maghiară, cunoscutul antrenor Coloman Braun, prezintă în fiecare duminică dimineaţă reportaje consacrate sportului cu balonul rotund.

— Cum s-a născut ideea acestui „serial" fotbalistic ? — l-am întrebat pe „Cibi".

— Regizorul Ştefan Fischer m-a căutat şi mi-a solicitat colaborarea. Ne-am aşternut imediat pe lucru realizînd următoarele „episoade" care au şi intrat de altfel în emisiunile duminicale.

— Care au fost acele episoade ?

— Primul s-a intitulat **„De la mingea de cîrpă la clasa mondială"** — urmărind drumul unui copil care ajunge fotbalist celebru. Au urmat alte episoade: **„Echipele muncitoreşti din Arad şi tradiţiile lor", „Cu C.A.O. în jurul lumii", „23 de ani, jucător de fotbal, cu peste o mie de jocuri"**, iar duminica trecută s-a transmis capitolul **„U.T.A., „mon amour".**

— E o muncă destul de migăloasă..

— Desigur, nu este prea uşor... Apelăm deseori la cinematecă, pentru a obţine fragmente din meciurile memorabile susţinute de David, Pavlovici, Cotormani, Dobay, Bodola, Baratki, Ciolac, Bindea, Petschovschi, Ploeşteanu, Albu, Sfera etc. Dar munca aceasta ne dă o mare satisfacţie... Telefonul meu sună acum tot timpul. Zeci şi sute de pasionaţi au trimis de asemenea scrisori la redacţia televiziunii, făcîndu-mi propuneri pentru noi episoade...

Un bilet în plus pentru... C. M. din 1974 ?

În ciuda timpului nefavorabil, noros, cu permanente ameninţări de ploaie, mii şi mii de persoane s-au aşezat la coadă, în zorii zilei de 2 aprilie, încercînd să obţină unul din primele bilete puse în vînzare pentru campionatul mondial de fotbal din... 1974 ! La München, Frankfurt pe Main şi în Berlinul occidental, oraşele în care s-au deschis cele dintîi case de bilete, circulaţia a fost perturbată în dreptul chioşcurilor de vînzare, înregistrîndu-se o neaşteptată afluenţă în tot timpul zilei.

De atunci, cozile au rămas aceleaşi, amatorii de fotbal căutînd să intre, cît mai devreme, în posesia unuia din cele 1 250 000 de bilete rezervate publicului ţării organizatoare a campionatului mondial din 1974.

Din cele 2 129 000 de bilete, cît se prevede că vor fi necesare pentru toate meciurile turneului final, 470 000 sînt destinate spectatorilor străini, 1 250 000 gazdelor, restul urmînd să fie vîndut la porţile stadioanelor, în ziua meciurilor.

Ce necesar ar fi fost un computer !...

O partidă din campionatul de juniori al Poloniei, Legia Varşovia — MOP, a avut, recent, un deznodămînt neaşteptat, existînd la încheierea ei mai multe opinii cu privire la... scor !

Arbitrul întîlnirii a marcat în foaia de arbitraj rezultatul de 7—4, observatorul federal a fost de părere că meciul s-a terminat cu 6—5 în favoarea Legiei, antrenorul acesteia a susţinut că 7—4 este adevăratul scor, în vreme ce antrenorul echipei MOP nu a acceptat decît rezultatul de... 5—5 !

Evident, sarcina federaţiei nu a fost uşoară, cu atît mai mult cu cît la meciul respectiv n-au asistat decît 40—50 de spectatori.

Forul federal a dispus rejucarea partidei şi... suspendarea arbitrului şi observatorului !

TELEVIZIUNEA EVOCĂ PERFORMERI ROMÂNI AI VĂZDUHULUI

Televiziunea inaugurează astăzi, în cadrul emisiunii **„De strajă patriei"**, un scurt serial în care publicistul (şi colaboratorul nostru) **V. Firoiu** va evoca cîteva figuri ilustre ale aviaţiei româneşti. Este vorba, printre alţii, despre **Traian Burduloiu** şi **Alexandru Papană** temerari piloţi care au dus pînă în zări depărtate, culorile patriei noastre, pe păsările de oţel, cu dibăcie şi cu sînge rece manevrate, în condiţii dintre cele mai dificile. Fără a omite că Papană a fost şi un bober excepţional, trebuie să spunem că ambii piloţi au realizat în arta zborului performanţe care le conferă aureola unor sportivi de mare clasă.

ABSENŢĂ MOTIVATĂ!

Mult timp, iubitorii handbalului s-au întrebat — pe bună dreptate — unde a dispărut Rozalia Sos, una dintre componentele de bază ale echipei divizionare Mureşul Tg. Mureş şi a reprezentativei ţării, maestră a sportului...

Imaginea alăturată este, credem, cel mai bun răspuns.

Recent, familia Sos a cunoscut un fericit eveniment : naşterea Cristinei, pe care cei doi părinţi, fericiţi, au declarat că vor s-o crească în aşa fel, încît să devină, peste ani, o — se putea altfel ? — sportivă de performanţă.

Intrebată asupra planurilor imediate, Rozalia Sos, de 93 de ori selecţionată în reprezentativa ţării, sportivă şi cetăţeană exemplară, a menţionat că îşi va relua în curînd antrenamentele, sperînd să-şi recapete în toamnă locul în echipă.

În ceea ce priveşte viitorul Cristinei, părerile sînt împărţite în familia Sos : mama nu acceptă nici o altă alternativă în afara aceleia de a face din Cristina o excelentă handbalistă, în vreme ce tatăl, Arpad,

jucător activ de polo, la Mureşul, fost înotător la C.S.M. Cluj şi Steaua Bucureşti, cu ani în urmă, membru al lotului naţional de înot, speră că micuţa Cristina va deveni o... irezistibilă înotătoare !

Pînă atunci, însă, să-i urăm Cristinei Sos, unui dintre cele mai tinere vlăstare ale ţării, multă sănătate şi... să crească mare !

Foto : ANTON HARKO
Tg. Mureş

CIUDATA PERFORMANŢĂ A ELVEŢIENILOR

Fără să fie o echipă de prim rang în fotbalul european, reprezentativa Elveţiei se recomandă cu o performanţă neobişnuită chiar şi la „case" mai mari : între 15 octombrie 1969 şi 15 octombrie 1972, echipa naţională a Elveţiei n-a pierdut nici un meci în deplasare ! ! Urmaşii lui Wilhelm Tell au susţinut în acest răstimp mai multe partide, reuşind rezultate meritorii, între care 1—0 cu Grecia, 1—1 cu Anglia, 0—0 cu Danemarca şi Polonia...

Din păcate, performanţele izbutite pe terenuri străine n-au fost repetate în faţa propriului public, în intervalul celor trei ani, elveţienii pierzînd patru confruntări „acasă", partide decisive cu Spania, Ungaria, Anglia şi Polonia.

Intrebat asupra curiozităţii situaţiei, internaţionalul Odermatt a răspuns : „N-ar strica să jucăm toate meciurile internaţionale în străinătate, iar campionatul să-l susţinem în... Italia !"

Ca glumă, răspunsul nu e rău...

RĂSPUNDE DON FESTAŞU

MATEI HOSSU, BRAŞOV. „Nu este un secret faptul că, în ultimul timp, tineretul nostru a îndrăgit tenisul. Ceea ce constituie încă un secret pentru mulţi dintre cei care vor să practice acest frumos sport sînt regulile lui, întrucît nu găsim de cumpărat un regulament". Cu cîţiva ani în urmă, nu se poate spune

că, la noi, lumea se... bătea pentru regulamentul jocului de tenis. Toată lumea era cu fotbalul ! Astăzi, este adevărat, se simte lipsa unui asemenea regulament. Dar există toate perspectivele ca un **„Ghid al spectatorului de tenis"** să apară anul acesta, în redactarea lui Radu Voia şi Dorin Ştefănescu.

GEORGETA CIONTEA, OLTENIŢA. **„Vă rog să-mi spuneţi şi mie cum pot să fac rost de fotografia lui Cruyff. Îi simpatizez foarte mult pe acest „olandez zburător".** Regret, dar nu vă pot da alt sfat decît acela pe care vi l-ar putea da oricine: încercaţi-vă norocul, scriindu-i pe adresa : **clubul Ajax, Amsterdam, Olanda.** Dar aşteptaţi, întîi, un moment favorabil, cum ar fi, de pildă, o victorie a Ajax-ului, în dificilul meci-retur cu Real Madrid, din cadrul semifinalelor Cupei Campionilor Europei. Eu unul, nu vă văd cu şanse, nici pe Cruyff, nici pe dv. ! Dar, cine ştie...

CONSTANTIN COVRIG, POIANA DE SUS. Am citit poezia. Nu trebuia să precizaţi că este compusă de dv. Mi-am dat seama din primul moment ! Îmi pare rău că nu pot să vă răspund şi eu în versuri. Sper însă că vă va satisface şi un răspuns în proză. Iată-l : îi puteţi scrie fotbalistului dv. preferat, Iordănescu, pe adresa clubului Steaua, Bucureşti, calea Plevnei nr. 114, sectorul 7.

AUREL GREAVU, SLATINA. Iată rezultatele obţinute de echipa reprezentativă a României, la Balcaniada din 1933, de la Bucureşti : 5—0 cu Iugoslavia, 7—0 cu Bulgaria şi 1—0 cu Grecia. Ediţiei respective a acestei competiţii i s-a spus, de aceea, „Balcaniada lui 13—0". Bineînţeles, numai noi i-am spus astfel. Pentru celelalte echipe, Balcaniada din acel an n-a putut însemna o amintire prea plăcută, din cauza rezultatelor de mai sus. Dar, să vă spun şi care a fost unsprezecele învingător cu 5—0 asupra Iugoslaviei: Şepci — Vogi, Albu — Moraveţ, Cotormani, Lakatos — Bindea, Covaci, Ciolac, Bodola, Dobay. Toate golurile noastre au fost înscrise în prima repriză, de către Bodola (2), Bindea, Ciolac şi Dobay.

VASILE SZÖRY, TÎRNĂVENI. Nu este totdeauna uşor de apreciat dacă accidentarea unui fotbalist este... accidentală sau este consecinţa jocului dur al unui adversar. În orice caz, chiar dacă, într-o perioadă, cei care prin jocul lor brutal, necontrolat periclitau integritatea

fizică a adversarilor lor, nu erau sancţionaţi sever, nu putem decît să ne raliem — şi să n-o socotim, deci, o contrazicere — la politica mult mai fermă, din ultimul timp, a forului de specialitate, pentru stăvilirea jocului dur. Fiind vorba de o orientare justă, nu are sensul să mai facem comparaţii şi să... dezgropăm vechi greşeli, reale sau discutabile.

ION MOŢOC, TULCEA. Aţi pierdut. Oricît ar părea de necrezut, în ediţia 1967—1968, Farul a obţinut o victorie cu 4—0 asupra lui Dinamo !

NELU LUPOVICI, BACĂU. 1. Nu contest că aveţi o vedere foarte bună. Mă îndoiesc, totuşi, că aţi putut vedea, de la Bacău, că Pană nu era în poziţie de ofsaid, cînd a înscris un gol la Craiova. Oricum, arbitrul de linie era mai aproape de fază decît dv. şi a ridicat steagul, ceea ce, după cum se ştie, a dus la nevalidarea golului. Arbitrul de centru, Grigore Birsan, a primit cinci stele din partea cronicarului nostru şi nota 8 din partea observatorului federal. Iar tuşierul care a semnalizat poziţia de ofsaid a lui Pană este notat cu 9. 2. Două aver-

tismente primite de un jucător pe parcursul campionatului = o etapă suspendare. Acesta este nou!... tarif pentru fotbaliştii care se fac vinovaţi de acte nesportive. Şi, vă spun sincer, nu mi se pare prea ridicat !

Ilustraţii : N. CLAUDIU

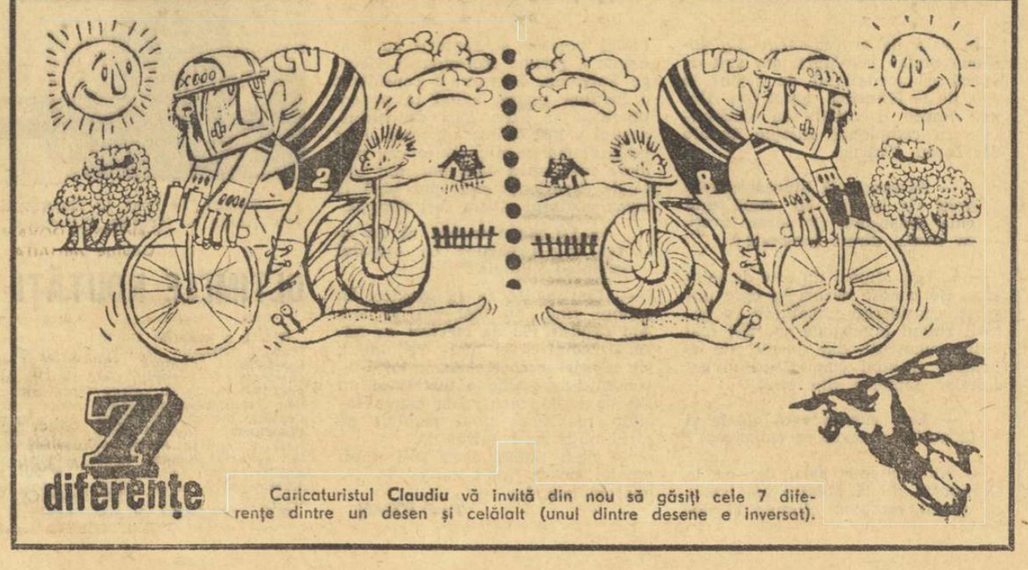

Caricaturistul **Claudiu** vă invită din nou să găsiţi cele 7 diferenţe dintre un desen şi celălalt (unul dintre desene e inversat).